

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De vita solitaria. cap. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

menta proponerent, necem minarentur, ne Iesum euāgelizarent, tacere omnino non poterant: tanto illis nomen domini sui iucundius fuit, quam vitæ præsentis vsus, aut doloris per supplicia infligendi euasio. Tales itaq; esse debent, qui volunt montem excelsum conscendere cum Petro, & operari fieri vineæ domini, & abiecta sæculi huius sarcina, per foramen acus transire, p calcatisq; mundi angustijs, ad beatam illam regni cælestis amplitudinem peruenire. Tu igitur qui relicta sindone nudus impiorum manus effugisti, ne reuertaris tollere tunicam tuam, nec aratrum tenens respicias retro, vt aliquando imprudenter concupiscere incipias, quod propter Christum prudēter reliquisti. Multo melius est, nō nouisse viam perfectionis, quam postquam noueris regredi velle, & cum Anania Sapphiraque spiritui sancto mentiri audere.

¶ De vita solitaria. Cap. XXI.

Hic excellentissimæ professioni accommodatissima solitudo est. Da igitur operam, vt i cœnobio cella, in deserto locus ab humano cultu vacuus, legendi, scribendi, orandi, & ea quæ æterna sunt contemplandi opportunitatem tibi præsent. Nulla horum libera meditatio habetur in frequentia cœtuum multorum. Vulgi clamor, vrhani tumultus, amicorum interpellatio, mulierum conspectus, cognatorum mortes, mentem deo intentam conturbant, nec in illo conquiescere ipsam pro voto sinunt. In solitudine autem concupiscentiæ quoq; magna pars tollitur, dum illa quæ malæ concupiscuntur, nostris aspectibus procul submota latent, cum multo magis visa moueant animum, quam cogitata: & quod rarius cernitur, facilius obliteretur, quantum præterea viro religioni dedito conferat ipsa solitudo, ex euangelio discitur. Principis filia vita defuncta, non antea a morte suscitatur, quam tibicines & tumultuantium turba excluderetur. Solitudo itaq; præcipue quærenda est, vt anima in peccatis mortua, per pœnitentiam ad gratiam

Matth. 6.

D 5

- Mar. 6. viuificantem reuocetur. Quoniam vt modo diximus, & pessimæ animi cupidines minus in secessu viriū habent: & mens terrenarum rerum curis expedita, ad cōtemplanda diuina magis attollitur, dicente ad discipulos domino: Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum. Multa quidem vbiq; pugna, sed tamen in deserto requies aliqua, quamuis pusilla. Certior autem ibi vincendi spes est, vbi post laborem ad vires refocillandas, nonnulla quietis conceditur mora. Quod nobis innuere volens dominus, in deserto tentatus, a diabolo collatis signis victoria potitur: fuso deniq; fugatoq; hoste triumphans, angelorum vtitur ministerio. Scriptum est enim. Tunc reliquit eum diabolus, & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei. Idem
- Matth. 4. Luc. 21. eos qui in Iudæa sunt, vt ad montes fugiant, hortat. Iudæa, confessio & glorificatio interpretatur: vt is qui Christum confitetur, & ad celsiorem beatitudinis gloriā aspirat, frequentiam fugiat, solitudineque delectetur. Quod si docendi officio fungitur, & vicos vrbesque peragrarare necesse est, tantisper in publicum prodeat, donec populo salutis congrua per sermonem insinuet.
- Luc. 21. Erat enim Iesus, vt Lucas ait, diebus docens in templo noctibus vero exiens morabatur in monte, qui vocatur Oliueti: vt nobis ostenderet & tempus & locū orationi contemplationiq; aptum. Commodissime enim tunc oratur, cum cuncta silent. Inter orandum autem in montem ascendere iuberis, vt sicut montium fastigia cælo proximant, ita tu ad cælestia contemplanda animo subleueris. Hoc ipm Marcus quoq; testatus est, dicens: Et cum dimisisset eos, quos videlicet docuerat, abiit in montem orare. Dominus ergo noster, quod vobis docuit, hoc exemplo monstrauit, in ipso orationis tempore secedendum esse a turba, & in loco secretiore orandū. Vnde iteꝛ Lucas. Ipse autem secedebat, inq; in desertum, & orabat. Desertum istud mons oliueti erat, mons autem contemplationis altitudinē designat. Sed ad hanc altitudinē ascendere nequimus, nisi hoīm frequentiam fugerimus, Zachæus præ turba non poterat
- Luc. 5.
- luc. 19.

videre Iesum. Difficile est enim in medio plebis versari, & mentem in deo fixam firmamque habere. Ascendit ergo arborem sycomorū vt videret Iesum, altiusque se se cæteris erexit, non superbia, sed cogitatione, extra turbam quærens, quod in turba inuenire non poterat. Iohannes quoque Baptista in matris aluo sanctificatus, vt sanctior fieret, desertum incoluit, ibi manens Christum baptizare meruit, & de illo prophetare, & ab illo testimonium accipere, dicente. Inter natos mulierum non surrexit maior Iohanne baptista, atque hunc eundem, quem homines vt prophetam honorabant, ipse plus quam prophetam esse asseruit. Postremo ipse dominus Petro, Iacobo, Iohanni diuinitatis suæ claritatem ostensurus non solum in montem, sed in montem excelsum duxit se eos dicitur, tanta visione non poterant esse digni, nisi a turba secederent, & humana transgressi, sublimitate contemplationis cælestibus insererentur. Ex his que dicta sunt, discere possumus, vt ille perquam raro conuersetur cum hominibus, qui sæpe cum deo esse desiderat. Nunc his qui sacerdotalibus initiari sacramentis volunt, ostendemus quibus rebus & bonus constet sacerdos, & malus efficiatur, vt discant quæ sibi expectanda, quæque fugienda sint, vt bonorum potius gloriam consequantur, quam in sortem concedant malorum.

¶ De bono sacerdote.

Cap. XXII.

Tanta ac talis dignitas sacerdotalis est, vt nulla maior homini conferri possit. Et quoniam angelicæ sublimitati exæquat, sacerdos ipse aliquando in scripturis angelus est appellatus. Vt illud Malachiæ, Labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirēt ex ore eius, quia angelus est dñi exercituum. Iohānes etiam in Apocalypsi, septem angelis, septem in Asia ecclesiarum episcopis scribere iubetur, hoc est, Ephesi, Smyrnæ, Pergami, Thyatyræ, Sardis, Philadelphię, & Laodiciæ. In his singulis singuli episcopi erant, & officij sacerdotalis merito angeli nominantur. Hoc tamen mal-

Luca. 7

Mar. 9.

Malach.

Apo. 2.